

יעקב שרת / איש ממאדים בימים אפלים

בצל איומים

(המשך מעמוד 59)

לי שתי הצעות מפתות, לרוץ בשתי רשימות כמועמד לכנסת. השתעתי? הכוח שיש לחבר-כנסת לא מגיע לרבע אחוז מה כוח שיש לי. אז למה לי לרוץ לכנסת?"

רפי מודע היטב לעובדה שב-מישרה כמו שלו, יש לו שונאים רבים המחפשים אותו ומחכים לפילתו. "מנהל הבנק שלי צילצל אלי יום אחד, וסיפר לי שהתקשר איתו אדם שהציע לו 100 אלף לירות תמורת צ'ק שלי שיחזור ללא כסיו. אותו אדם רצה את הצ'ק כדי לתבוע אותי למיפוט פלילי. הבנק שלי מכבד תמיד את הצ'קים שלי, כי הוא מודע לסכנה שאני חשוף לה."

גם בקרב חבריו לעבודה בטל-וויזיה, יש לו שונאים רבים, בעיי קר עיתונאים ותיקים שרצו להגיע ולא הגיעו, ואילו הוא הצליח. "חברי מחכים שאפול, מחכים לי בפניה. כשהתוכנית לא כלייך מצלחת, אני מרגיש את השימחה לאידי. אם מתנהל מיפוט נגד כולבוסק, יש המקומים שאפול. מקנאים בי, כי אני שלאגר."

ביישן, רגיש ורגשני

"כולבוסק" מגיעות תל-נות גם מגורמים אינטרסטיים, כמו מיפעלים המעוניינים לחסל מיפעל יריב. רפי טוען שכולבוסק יודע להתמודד עם מיקרים כאלה. "כשמתקבלת אינפורמציה כזאת, היא נבדקת בצורה היסודית ביותר גם על-ידי החקיר, גם על-ידי אישית. וגם על-ידי היועץ המשפטי שלנו, נתן כהן. אם האינפורמציה מוכחת כנכונה, אנחנו משרדים."

"מקור האינפורמציה העיקרי של התוכנית הוא עמך ישראל. כולבוסק מקבל כ-500 מיכתבי-תלונה ביום. רק אחוז אחד מגיע לשידור, אך כל מיכתב זוכה בתשובה. אנחנו יוזמים את הכתבות הגדולות ואת התחקירים - כמו מיבצע חסיף ומיבצע לכיבי האורות."

רפי מודאג מן העובדה שכל קוריו משעשע המתפרסם בתוכנית זוכה ביחס רציני ביותר מצד ה"קהל". "יום אחד ניסה דניאל פאר סיים את התוכנית כבדיחה, ו"הראה קופסה של בורקס שמצד אחד היה כתוב עליה, בורקס גבינה, ומצד שני היה כתוב 'מכל בשר וליד זה נכתב, כשר לפסח'. כשנפתחה הקופסה, לא נמצא בה לא בשר ולא גבינה. הקופסה היתה ריקה. דניאל פאר סיפר את העניין כבדיחה. למחרת באו אלינו בעלי מיפעל הבורקס בטרוניה, שהמשאית שיצאו ב"בורקס לחלק את הבורקס חזרו חזרה למיפעל, כשכל הארץ צחקת עליהם. הנה, רצינו להצחיק וגרמנו נזק."

רפי טוען שבניגוד לתדמיתו הוא ביישן, רגשני מאוד, ורגיש באופן מיוחד לביקורת. הוא מתרחק מחייזוהר, ואת שעותיו ה"פנויות" הוא מבלה בחברת אשתו השניה, נאוה, או עם חבריו ב"מיסעדה."

על מטרת התוכנית בעלת ה"צפיה הגבוהה ביותר בטלוויזיה, הוא אומר: "נוסף לחשיבות הרבה שבגילוי שחיתות, מה שמעניין אותי הוא העניין המיקצועי. אני מפקח טלוויזיה ועיתונאי, ומסרתי היא שמחצית השעה שיש לי ב"שבוע, תהיה הצגה שמתרק אבי שים. מכיוון שמדובר פה בנושא צרכנות, שאינו נושא מליהי ב"מיחד, על התוכנית להיות חריפה ועם שנינים. אני מוגיית כמפיק לא כמחנך, אבל מדאיג אותי, ש"בכמה מילים אני יכול להפיל מיפעל של עשרות מיליונים".

יגרה גל

הכנות. שכן הכנות מצווה לומר: הפלסטינים האומללים האלה לא יצאו מתחת ידיו ואילו יתהפך העולם, וכל השאלה אינה אלא כיצד להנציח מצב זה בתמונים ובתחבולות. אבל להתחסד ולקבוע לעם אחר מיהו "הרוב הדומם" שלו ומה הוא רוצה זו היפוכה של כנות.

אז עד כאן כנות. ואשר לחוכמה. נו, אני באמת מחפש אותה, וכאשר אמצא אותה - אני משער שהיא חבויה במקום היחיד בעולם שבו עקרון ההגדרה העצמית אינו ישים לעולס-ועד - אני נשבע בשערותיו של אליהו הנביא, כי אחזירה לבעלה החוקי.

נו כבר!

בוקר בוקר ממתין העולם על קצות הבהונות לרגע ששר-הביטחון של ישראל, אריאל שרון, ייכנס למישרו, ישאל מה קרה במשך הלילה וייענה ב"שום דבר רציני" - כדי לבטוח שגם היום הזה יעבור בלא מילחמה.

בוקר בוקר. וזה נמשך כבר די הרבה זמן, כך שהמתח אינו פג - הוא אפילו גובר והולך. ומכיוון שהמתח לא פג, כנגד כל מאמץ ישראלי לטפס על הקירות ולגדל איזה "קאזוס בלי", ולו גם עלוב ובעלובים, כנגד כל איום ישראלי מחודש ש"אם רק" אז, "אנחנו לא נוכל שלא", ו"יש גבול לסבלנות" וכו' מאותתים לנו האמריקנים איתותים מובהקים שלא נעז, שנמצא הוכחות שאנו שוחרי שלום, ואף מרחיקים-לכת עד כדי איום גלוי בשיחוף פעולה אמריקני-סובייטי בלבנון נגד צבא ישראלי פולש.

שטויות, מה האמריקנים הללו מבנינים? הרי הם עצמם יודו לנו לאחר מעשה, כי הצלנו את לבנון מציפורני התמנון הסובייטי בשביל העולם המערבי! ומכיוון שהאמריקנים המטומטמים יודעים היטב, כי כך אנו חושבים, ולכן אנו לא מתרשמים ביותר מאזהרותיהם - המתח באמת גובר ובעתים, ואפשר מאוד שיגיע רגע שבו כבר כל הצדדים המעורבים בעניין פשוט ישתוקקו לפרוץ המילחמה המאוימת, ובלבד שיושם קץ למתח הבלתי-פוסק, והכל יידעו לפחות היכן הם עומדים. כמה זמן אפשר להישאר במצב של סף-עטישה?

מה שמחזיר אותנו אל שאלת השאלות: מילחמה מילחמה, אבל בשביל מה?

אם הכוונה לחסל את הפלסטינים שבלבנון פשוטו כמשמעו - היש ערובה לכך שחילי צה"ל הוכשרו זיים למשימות טבח גברים, נשים, זקנים וטף (או שמה לפי התוכנית יעשו את המלאכה הנוצרים, "שלנו" בפיחוק יהודי כשר) אם הכוונה לחיסול חברי האירגונים הפלסטיניים ללחימה בישראל - היש ביטחון שהם לא יברחו כפי שברחו עד האחרון שבהם, כמעט, בימי "מיבצע ליטאני" המהולל? אם הם יברחו - הירדן אחריהם צה"ל עד הררי חושך? אם הם לא יברחו ויילחמו מילחמת נואשים (שלא אחת היא תוצאה לארדווקא של כושר לחימה ורוח לחימה, אלא פשוט רפלקס טיבעי של מי שנלכד בכיתור וחש כי עומדים להשמידו) - האם ראש-הממשלה, שר-הביטחון והרמטכ"ל כבר הכינו את נאומי ההסבר שלהם על קברות חללי צה"ל, שלא לדבר על פצועי צה"ל (ביחוד ברגליים, כפי שהבהיר מנחם בגין)?

אם הכוונה לא לטבוח בני-אדם, אלא רק להשמיד את ה"התשתית" הצבאית של האירגונים הפלסטיניים, לרבות כך וכך קני ותוחים וטנקים שכבר יש ברשותם, האם שקל מי ששקל מה יהיה למחרת, כאשר הספקים יחדשו כבר למחרת את השיספוק כבעבר - וביתר שאת?

אולי קשה לתבוע ממשלה שבתאית - אחוזת מיני דיבוקים אנרגטיים, עלילת-דימים, פסוודו-דתיים ומה-לא - ליהדרש לשאלות קנטרוניות שכאלה, אבל אם היריו הלבנוני שלנו יימרח כפי שהוא נמשך, יגיע רגע שכל-העולם-נגדנו פשוט יתחנן לפנינו בגין ואחשתרנו הכנועים שכבר יעשו את זה. פשוט אי אפשר עוד לעמוד במתח - ויהיה מה שיהיה.

שאלות

- * במה בדיוק חטאו הפרות הדרוזיות?
- * מדוע ד"ר יוסף בורג מגרד נימוקים "מדעיים" נגד שרון הקיץ, שעה שהכל יודעים היטב שמשכניהם הם משכניהם אך ורק אנשים מסויימים מן המיגור שנימוקים מדעיים אינם חשובים וחיוניים בעיניו?
- * מדוע שבתאי טבת לא כתב ספר על פיצוץ רגלי שקעה וח'לאף?
- * האם לא הפסדנו בגולן את הדרוזים של הכרמל והגליל?
- * כאשר רגן קרא ב"ידיעות אחרונות" את הפוסק במאמרו של זין שובל, "סטירת לחי אמריקאית" (15.3.83): זו הפעם השניה תוך מיספר חודשים שוגר לישראל מיסמך אמריקאי רשמי, שאת תוכנו ובוודאי את סגנונו אפשר רק לתגורר כבלתי-מקובלים בין ידידים ובעלי-ביית", מה הוא הרגיש? בחילה / זעם / חרטה / בוז / שעשוע / בוש / הפתעה / הלם (מחק את התחושה היוצאת-דופן, וסדר את כל השאר לפי סולם ריכטר).
- * האם הפרות הפלסטיניות נגדה וברצועה מתכוננות?

לא עם אחד ידע בתולדותיו תקופות אפלות, שנים אחרות תזוית ודיבוק שבמהלכן שלטו בו נמושות ומטורפים למיניהם, ואולי יותר משמעניינת השאלה מנקודת-המבט של השליט היא מעניינת מנקודת-המבט של הנשלט - כיצד קרה (ואם לא איכפת לכם, כיצד קורה, ולא רק במקומות רחוקים מאוד מאיתנו), שעם שלם מכופף גוו למיני שליטים שונים ומשונים, ופשוט נושא אותם שנה אחר שנה; כיצד עם שלם רוקד לפי חלילו של שליט תועה ומתעה, שוגה בחלומות והזיות, מוליך לניצחונות מדומים המתגלים לבסוף כהתעוועים, כפי שחבורת בני-אדם מרקדים בהנחיית מרקידן מיקצועי (לא מזמן הזית באתר נופש אי-שם באתר כיצד מרקידן מיקצועי "מפעיל" בני-אדם כרצונו במשך שעה ארוכה, תוך שהללו נשמעים לו בשימחה ובאושר נוגע ללב, "כמו ילדים", ואיכשהו זה הזכיר לי משהו בסדר-גודל שונה לגמרי)?

ומהו, לבסוף - אם יש לדבר סוף טוב - שקוטע את התקופה האפלה הזאת בחיי עם שלם וכאילו מחזיר לו את בינתו שנסתתרה?

שעם ישראל במדינת ישראל נתון זה מכבר בתקופת אפלה, שקיצה אינו נראה באופק, אין לי ספק. אין לי ספק גם בכך, שאיני יחיד שזו תחושתו העזה, וגם בכך שהחשים כן הינם מיעוט מובהק בעם זה - ומכאן חריפות השאלה: איך יוצאים מזה, ומה יקרה אם לא נצא מזה והאם יש ערובה בכלל שנצא מזה?

לכל עם אפלתו ולכל עם מקדם-היכולת להתגבר עליה, ולו ארעית, כעבור זמן, מהו מקדם זה אצלנו - והאם הוא קיים בכלל? מהו שיכול להסיר תבלול מעיני הרוב המשלים, אפילו באושר ושבועות-רצון, עם מציאות אפלה - אולי איזה אסון לאומי, כלכלי או צבאי? ואם כן, כלום על המיעוט להתפלל לאסון? הרי זו זוועה.

לצעוק? לא עוזר? לא להטיף? מי משתכנע? למרוד? מי שמך? לרדת? לא פיתרון בשבילך? להתכנס במגדל שן? אז מה! להתפלל לאסון מפנה? האסון יכול להיות גם קיצץ!

הוא שאמרנו - ימים אפלים.

פרש בלי ראש

הנני מתכבד לצרף בזה את תרומתי הדלה לתחרות הכל-ארצית המתעצמת בהמצאת נושאים לחקירות ממלכתיות:

- תוקם מייד ועדת-חקירה ממלכתית לפי חוק זה או זה, על מנת לדווח בתוך שבוע ימים לעם ישראל במדינת ישראל מי רצח את השכל שלו.

העמית והצמית

מה קרה למאיר עמית - או שמה לא קרה לו כלום, ובעצם תמיד היה כזה? משום מה נוצר רושם בציבוריותנו המתקממת, שמאיר עמית, מי שהיה מפקד בכיר בצה"ל, ראש אמ"ן, ראש המוסד, ראש "כר", ולימים מראשי "ד"ש", הינו בראש וראשונה אדם כן, ומייד אחרי-כך אדם חכם.

אז מה קרה למאיר עמית, כאשר הוא מתגלה באופן המאיר אותו כרחוק מזה וגם מזה?

מאיר עמית, סמל הנכונות והחוכמה, כתב בימים אלה מאמר ב"מעריב" ושמנו "דו-שיח עם מוצטפה דודין" (14.3.82), ואני דווקא קראתי אותו, ומוכרח להודות ולהתוודות כי פשוט הייתי מ"זו-עו"ז!

האיש הזה, אשר עמד בראש אמ"ן ובראש המוסד, יודע היטב שההגדרה "קוויזלינג" - שהוא טוען כי מי שמחיל אותה על "מוצטפה דודין וחבריו" הואט לאמת ולתהליכים טבעיים - אינה נקבעת על-ידי בני העם השליט לגבי פלוגי-אלמוני בעם הנשלט, אלא אך ורק על-ידי בני העם הנשלט כלפי אותו פלוגי-אלמוני מבניהם - או שמה אינו יודע? שטויות. הוא בוודאי יודע. לא יכול להיות שהוא לא יודע. מה, הוא גם בור ועם הארץ, בנוסף לכל?

לכן, לבוא היום ולהתפלפל אם "מוצטפה דודין וחבריו" הם קוויזלינגים או לא, משתפי-פעולה או לא הרי זה לעשות ולעג ולקלס את הכבוד הבסיסי שחייב עם לרחוש לעם אחר, כבוש או לא כבוש, נשלט או לא נשלט. מי שמך, מאיר עמית, לקבוע מה טוב לעם אחר - שאני מסופק אם חרף תפקידך הרמים בעברך המזהיר אתה דובר את שפתו, מבין את תרבותו, משיג את המנטאליות שלו (נדמה לך)?

אתה לכל היותר ישראלי יפה, שרוצה להנציח צורה זו או זו של שליטה בעם אחר חרף רצונו. בתור שכזה מותר לך, אפילו בפומבי - אם אינך בוש כפי שאכן אינך בוש - לדון בעיתון עברי כיצד להפריד-ולמשול בעם נשלט. עד כאן זה בהחלט לגיטימי, אם גם מסליד זיו. אבל לקבוע לעם זה שאתה שולט בו אך ורק בכוח הזרוע מי מנהיגו האמיתיים מבחינתו-הוא זה כבר קצת יותר מדי. וזה בוודאי לא ממידת